

fig som en i og for sig simplere og lettere Fremgangsmaade, der ikke stønnes at kunne have nogen Betænkelse, naar der gives Afgang til at forelægge Sagen for Amtmanden i Tilfælde af, at Politimesterens Afgørelse anses for ubillig. Herpaa gaar det under Nr. 7 stillede Ændringsforslag ud.

For saa vidt det kan have økonomisk Betydning at være Medlem af et Bjærgelav, har Udvalget været enig om, at Billighed taler for at give Enken efter et afdød Medlem Ret til at forblive Deltager i et saadant, naar hun for sig stiller en Mand, der fuldstgør de Betingelser, der i Vedtægten stilles for Afgang til Lavet. Dette foreslaas derfor i Ændringsforslaget Nr. 8 til § 4. — Slutningen af 3dje Stykke i den nævnte Paragraf foreslaas derhos under Nr. 11 omstrevet saaledes, at det i alle Tilfælde, hvor der bliver fremsat Begæring om Tilfaldelse af Hjælp fra Bjærgelav i tilgrænsende Distrikter, skal bero paa Politimesterens Bestemmelse, om saadan maa anses for nødvendig, altsaa navnlig i Tilfælde, hvor det er ikke Politimesteren, men Skibets Fører eller den, der har Befalingen om Bord (se § 8), som leder Bjærgningen. Man har nemlig ment, at Distriktets Bjærgelav har et naturligt Krav paa ikke at blive nødt til at dele Arbejdet og For tjenesten med andre Bjærgelav, naar det selv ser sig i Stand til forvarligt at røgte sit Hverv, blot fordi Skibets Fører i en maaste ubegrundet Frygt for, at Bjærgningen ikke skulde blive fuldført hurtigt nok, stiller Forlangende om Tilfaldelse af fremmed Bistand. — Forslaget under Nr. 12, til Paragrafens 5te Stykke, gaar kun ud paa at udtale, hvad der vel er en Selvfølge, at en Repræsentant for Ejeren af ilanddrevet Løst Gods har samme Ret som denne selv til at besørge Bjærgningen deraf, under den ogsaa for Ejerens Vedkommende gældende Forudsætning, at behørig Legitimation for Strandfogden findes Sted.

Naar det under Nr. 18 foreslaas i § 10 3dje sidste Linie at ændre „Berlingske politi-

ste og Avertissementsstibende“ til: „de til Optagelse af Proklamata bestemte Tidender“, er dette begrundet deri, at det anses rigtigt, saaledes som stet i Søloven og Skibsregistreringsloven, at benytte en Betegnelse, som kan passe ogsaa for det Tilfælde at der, i en nærmere eller fjernere Fremtid, maatte blive truffet en anden Ordning med Hensyn til retslige Bekendtgørelser i offentlig Tidende.

Forslaget Nr. 21 til § 16 om Beregningen af Dagpenge til Politimesteren behøver næppe nogen Forklaring.

Om et Par Punkter har der været delte Meninger i Udvalget. Dette gælder saaledes først Lovforslagets § 1, hvor et Flertal (Bertelsen [Hjørring N. 5. B.], J. C. Christensen, C. Hage, Jungeren, S. Sørensen og Wistoft) har ment — se Ændringsforslag Nr. 1 —, at det for at sikre sig gode Valg af Strandfogder vilde være rigtigt at binde Amtmandens og Politimesterens Valg til en af 3 af de paagældende Sogneraad eller Byraad indstillede Mænd. Mindretallet (Aaberg, W. Dinesen, H. Sjørgensen, Klein og Bohmann) anser det derimod ikke naturligt at give de kommunale Myndigheder en saadan lovhjemlet Indflydelse paa Ansættelsen af Strandfogder, idet man for øvrigt ikke nærer Tvivl om, at Amtmand og Politimester, hvor de ikke selv maatte have det ønskelige Kendskab til de Personer, om hvis Valg der kan være Tale, ville indhente de fornødne Oplysninger, efter Omstændighederne ogsaa hos Medlemmer af de kommunale Raad. — Ændringsforslaget under Nr. 2 til samme Paragraf stilles af et Mindretal (Bertelsen [Hjørring N. 5. B.], J. C. Christensen og Jungeren) ifølge den Betragtning, at det ikke er foreneligt med den Ret, der tilkommer Forstrandsejerne paa den Aabergske Forstrand, eller med den Retstilstand, der har udviklet sig med Hensyn til Delingen af den nævnte Forstrand mellem Arbejdere, som i denne Egenstab ere at anse som Strandfogder hver i sit Distrikt, at de skulle have Godkendelse af